

عنوان مقاله:

مقایسه دو روش PSIAC و EPM در برآورد فرسایش و رسوب (مطالعه موردی: حوزه محمدآباد تفت، یزد)

محل انتشار:

هفتمین کنفرانس ملی مدیریت منابع آب ایران (سال: 1397)

تعداد صفحات اصل مقاله: 11

نویسندگان:

فاطمه مطرقي - کارشناس منابع طبیعی، دانشگاه یزد

میلاد رحیمی رتکی - دانشجوی کارشناسی مهندسی منابع طبیعی، دانشگاه یزد

الهام مهدوی نژاد - دانشجوی دکتری علوم و مهندسی آبخیز، دانشگاه یزد

فاطمه محمدی - دانشجوی کارشناسی مهندسی منابع طبیعی، دانشگاه یزد

خلاصه مقاله:

امروزه فرسایش خاک به عنوان خطری برای انسان و حیات او بشمار می آید که فرسایش کنترل نمی شود و خاک ها به تدریج فرسایش یافته و حاصل خیزی خود را از دست می دهند لذا بررسی موضوع فرسایش اهمیت می یابد و هدف این تحقیق شناخت وضعیت فرسایش و تولید رسوب حوزه با روش های PSIAC و EPM است تا بتوان راهکارهایی یافت که از فرسایش خاک و هدر رفت آب جلوگیری کند و یا آن را به حداقل برساند. حوزه آبخیز محمدآباد تفت در بخش جنوبی شهرستان تفت استان یزد قرار گرفته است که در این حوزه انواع فرسایش ورقه ای، شیار، آبراهه ای و رودخانه ای مشاهده می شود. پس از تعیین حدود حوزه و تهیه نقشه رخساره های ژئومورفولوژی، پارامترهای مورد نیاز جمع آوری شده و در قالب موضوع فرسایش و رسوب تجزیه و تحلیل شده اند و از بین روش های متعدد تعیین میزان رسوب، دو روش PSIAC و EPM انتخاب گردید. مقایسه مقادیر به دست آمده بین این دو روش نشان داد که میزان رسوب دهی سالانه در حوزه با روش PSIAC برابر با 187/66 مترمکعب در کیلومترمربع در سال بوده و میزان فرسایش ویژه 506/26 مترمکعب در کیلومترمربع در سال می باشد. با روش EPM میزان دبی رسوب کل حوزه 135/39 مترمکعب برکیلومتر مربع در سال و میزان فرسایش ویژه 167/66 مترمکعب برکیلومتر مربع در سال برآورد شده است و از نظر شدت فرسایش، حوزه مورد مطالعه با توجه به هر دو روش در کلاس کم قرار دارد. مدل تجربی PSIAC به دلیل اینکه از پارامترهای بیشتری در آن استفاده شده است، دقیق تر از مدل تجربی EPM می باشد.

کلمات کلیدی:

رسوب، فرسایش، PSIAC ، EPM ، محمدآباد

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/845761>

